

SENTÈNCIA de 22 de maig de 2003

**Contracte de subministrament: règim jurídic.- Modificació
de l'import de les tarifes del
subministrament: requisits i efectes**

Reunida la Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del M I. Sr. Jean Louis VUILLEMIN, i els magistrats M.I. Sr. Antoni BRUGUERA MANTÉ i M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY, ha adoptat la resolució següent:

ANTECEDENTS DE FET

I.- La societat ENERGIA DEL GAS SA (ENGAS SA), va presentar davant de l'Honorable BATLLIA, demanda contra el Sr. Lluís C.C., sol·licitant: que es declari el dret d'ENGAS a aplicar al Sr. Lluís C.C., la tarifa que li fou notificada el 17 de juliol de 1997, que aquesta empresa aplica amb caràcter general a tots els seus clients i que forma part del contracte de subministrament, amb l'increment del 9% practicat el mes d'octubre de 1999, a comptar d'aquesta data, i que es condemni al Sr. Lluís C.C. a estar i passar per aquesta tarifa; que es condemni al Sr. Lluís C.C. a pagar a ENGAS la suma de 14.845 Ptes corresponent a la facturació dels mesos d'octubre de 1998 a novembre de 1999, inclòs termini fix mensual i consum mínim, un cop deduïda la suma per ell abonada; que es condemni al Sr. Lluís C.C. a pagar a ENGAS SA, la suma que resulti acreditada en període probatori o subsidiàriament en període d'execució de sentència, corresponent al consum de gas des del mes de desembre de 1999; subsidiàriament, que es declari que el contracte de subministrament ha quedat resolt i que ENGAS té dret a tallar el subministrament al Sr. Lluís C.C., condemnant-lo, ensems, a pagar a ENGAS, el consum realitzat entre el mes de desembre de 1999 i la data en que es talla el subministrament calculat al preu anterior tarifa 222 ptes/m3, havent-se de deduir de la suma que resulti de les quantitats que el Sr. Lluís C.C. hagi anat pagant en concepte de consum; en qualsevol cas, amb els interessos legals.

II.- El Sr. Lluís C.C. es va oposar a la demanda de l'agent, contestant que no tenia d'acceptar modificacions unilaterals al contracte; que els

procediments civil i penal que foren instat, demostrant que el seu comportament era el correcte i no el d'ENGAS SA.

III.- Per sentència de data 13 de setembre de 2002, el Honorable Tribunal de Batlles, secció civil, va desestimar la demanda de la part actora i va absoldre de la mateixa la part defenent, Sr. Lluís C.C.; condemnant la societat ENGAS SA a satisfer les costes processals.

IV.- Contra aquesta resolució la societat ENGAS SA ha interposat recurs d'apel·lació.

V.- La part que recorre manifesta: que el preu de venda del gas no està sotmès a regulació administrativa, sinó únicament a les lleis del mercat i de la lliure competència; que la nova tarifa pretén distribuir les despeses fixes de forma més equitativa que la tarifa anterior, entre tots els abonats i la seva aplicació representa una rebaixa de l'import facturat als abonats que viuen en el pis i utilitzen habitualment el gas; que la tarifa és un tot: la rebaixa del preu del m³ practicada a l'agost de 1997, no obeeix a cap rebaixa conjuntural del mercat dels hidrocarburs, sinó al canvi d'estructura tarifària que sumava al consum un tant fix i al nou mínim de consum facturable; que el contracte de subministrament és un contracte de tracte successiu i com a tal, qualsevol de les parts el pot resoldre en determinades condicions; que el propi contracte preveu no solament la facultat d'ENGAS de modificar el preu de facturació del gas, amb un preavís de 15 dies, sinó també de resoldre el contracte amb el mateix preavís; que ENGAS no pot quedar indefinidament vinculada per un contracte de tracte successiu que l'obligui a discriminar positivament un usuari, perquè això és contrari al principi d'igualtat que impera en el nostre Ordenament; que la reiteració de la idea de l'enriquiment injust incorre en incongruència, car el defenent no ha exercit en cap forma aquesta acció que no és susceptible d'ésser apreciada d'ofici; que l'afirmació segons la qual ENGAS ocupa una posició de domini en el mercat del gas, resulta notablement inexacta, ja que el mercat del gas ha estat probablement el més competitiu d'ANDORRA durant els darrers anys, immers en una guerra entre els diferents subministradors.

Ha actuat com a magistrat ponent el M.I. Sr. Jean Louis VUILLEMIN.

FONAMENTS DE DRET

I.- El dia 4 de setembre de 1996, el Sr. Lluís C.C. va firmar amb la societat ENGAS SA, un contracte de subministrament de gas en el qual fou convingut, en les clàusules 4 i 5 que: "S'estableix una facturació mínima mensual de 2 m3 de gas, quina quantitat anirà en el rebut si el client no ha arribat a aquest consum. En cas de superar-lo es facturarà la quantitat reflexada en el comptador" i "que "Engas es reserva el dret de modificar els preus de facturació del gas, amb un preavís de 15 dies". La duració del contracte serà de un mes, prorrogable per altres successius si no s'avisa amb 15 dies d'anticipació. En data 17 de juliol, ENGAS va notificar a tots els seus clients, un canvi de tarifa. La nova tarifa comportava una rebaixa del preu del m3 de gas subministrat, (165 Ptes en lloc de 222 Ptes), l'establiment d'un terme fix de 350 Ptes al mes i l'elevació del mínim de consum fins a 22 m3. El Sr. Lluís C.C. va aplicar la nova tarifa, només pel que fa al preu del m3 de gas subministrat, i va continuar d'aplicar la tarifa anterior pel que fa al consum mínim de 2 m3. Com a conseqüència dels incompliments reiterats per part del Sr. Lluís C.C. de les noves condicions de facturació del gas, la societat ENGAS va interrompre el subministrament de gas al Sr. Lluís C.C. el qual va presentar una querella criminal contra l'empresa. Per diligència de data 8 d'octubre de 1999, el Honorable BATLLE de guàrdia va declarar que ENGAS no pot efectuar talls de subministrament als copropietaris, atès que aquests es troben en l'impossibilitat de poder obtenir el servei a traves de tercers, i va suggerir la possibilitat de que ENGAS apliqui estrictament el contingut del primer contracte, facturant el preu antic del consum. Per tant ENGAS va facturar al Sr. Lluís C.C. el m3 de gas amb la tarifa anterior incrementada d'un 9%, augment notificat a tots els abonats el 30 d'agost de 1999, però malgrat això el Sr. Lluís C.C. va continuar a pagar els subministraments de gas, sobre la base de 165 Ptes el m3 i amb un consum mínim de 2 m3.

II.- El contracte lligant les parts no és regulat per cap ordonament particular, atès que tractant-se d'un contracte sinal.lagmàtic de subministrament, la normativa aplicable és la de la teoria general de les convencions vigent al Principat. Per tant són les clàusules del contracte que formen la llei de les parts i és a les mateixes que s'ha de fer referència per determinar els drets i obligacions de cada part.

III.- El consum mínim de gas establert a l'apartat 4 del conveni fa part integral de la facturació total del gas subministrat, atès que constitueix un dels elements d'aquesta facturació amb la tarifa del m3, que és un altre element; per tant és manifest que quan ENGAS es reserva el dret de modificar els preus de la facturació del gas, com està estipulat en el apartat 5 del contracte, s'ha d'entendre que aquesta modificació inclou el concepte de consum mínim.

IV.- La modificació de tarifa, realitzada el dia 17 de juliol de 1997 es basa sobre els dos elements de la facturació, més concretament es tracta d'una rebaixa del preu del m3 de gas, compensada per un augment de la quantitat mínima de consum; les dos operacions estan lligades i participen ambdues a un nou sistema de tarificació, que és indivisible, perquè és la rebaixa del preu del m3 de gas que justifica i legitima l'augment del consum mínim. En conseqüència, el Sr. Lluís C.C. no pot sense mala fe, acceptar les modificacions de la tarifa que li convinguin i refusar les altres.

V.- Dit això, la nova tarificació no constitueix cap capgirament de la situació anterior, sinó que es desprèn dels documents que consten en autes, que el consum mitjà és de 28 m3 al mes, i que sobre un període de 14 mesos, més concretament del mes d'octubre de 1998 fins al mes de novembre de 1999, l'import a satisfer pel Sr. Lluís C.C. és més important amb la facturació antiga que amb la nova facturació; per tant no es pot considerar de cap manera que la modificació del sistema de facturació fou abusiva. Ara bé, sempre el Sr. Lluís C.C. és lliure d'acceptar o no les modificacions aportades al conveni per ENGAS; però en aquest cas ha de resoldre el contracte o si es tracta d'una copropietat, com sembla que sigui el cas en autes, ha de convèncer a l'Administrador de la copropietat o a l'Assemblea general, de resoldre el contracte i de pactar amb una altra empresa de subministrament de gas.

VI.- En conseqüència, les modificacions intervingudes en la facturació del subministrament de gas, el dia 17 de juliol de 1997, d'acord amb la clàusula 5 del contracte, estant correctes i per tant han d'aplicar-se a tots els abonats que no poden individualment, escollir en els elements d'aquestes modificacions, els que els hi convenen i refusar els altres. El Sr. Lluís C.C. ha doncs de complir les obligacions pactades en el contracte del dia 4 de setembre de 1996 i particularment la primera d'entre elles, la de pagar el gas, al preu fixat per ENGAS, amb la possibilitat en cas de refús, de resoldre el contracte.

VII.- L'estimació del recurs imposa de posar les costes processals d'ambdues instàncies, a càrrec de la part recorreguda.

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas,

La Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

DECIDEIX

Estimar el recurs de la societat ENGAS SA;

Revocar la sentència del Honorable Tribunal de Batlles, de data 13 de setembre de 2002;

Condemnar el Sr. Lluís C.C. a pagar a la societat ENGAS SA, la quantitat en euros, corresponent a 14.845 Ptes, relativa a la facturació dels mesos d'octubre de 1998 a novembre de 1999, i la quantitat a determinar en període d'execució de sentència, corresponent al consum de gas des del mes de desembre de 1999, calculat al preu de la tarifa vigent, notificada el dia 17 de juliol de 1997 i amb l'augment del 9% practicat a comptar del mes d'octubre de 1999, el tot amb els interessos legals a comptar de la data de contesta a la demanda; així com pagar les costes processals d'ambdues instàncies, sense que els honoraris d'advocats de la part adversa puguin superar l'import de 1.000 euros.

Així per aquesta nostra resolució, de la qual en serà tramés testimoni a l'Hble. President de la Batllia, per al seu coneixement i als efectes escaients, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.-